

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Priče iz „III. reda“.

Brali ste poročilo o pravdi zaradi žaljenja časti, ki se je nedavno pred Trebanjsko sodnijo vršila proti g. Avgustu Ščinkovcu, kapelanu v Žužemperku. — Ves kapelan, kar ga je okolo in okolo, ni vreden, da ž njim in njegovo pravdo kdo s peresom čas zamuja, — ali ljudje Ščinkovčevega kova neso po slovenskem Kranjskem redki; oni pribajajo kakor gobe na dan in jo naši družbi, ako se takim ljudem v bran ne postavimo! — Glavno označenje teh ljudij je: velika brezozirnost združena z verskim fanatizmom. Pošlje se tak človek ven mej prosto ljudstvo, da ga v spovednici, z lece uči. — Sam nič ne misli; kar z lece uči, vzela je iz kake pridige drugoga. — Kar je kak škof v Parizu ali Lüttichu propovedoval, mu je evangelje; on izvaja le posledice iz njegovih besedi, katerih ni razumel, izvaja jih, ne oziraje se na naše male, nedolžne razmere na Slovenskem in kriči: plesi so npravnosti škodljivi. Pariški škof je gotovo mislil, ko je nekatero plesno veselico kot npravnosti škodljivo imenoval, na one plesne, ki se v velikanskem Parizu, v njegovih najskritejših kotih, ali v posebno za razuzdano življenje odprtih hišah prirejajo. Pariški škof ne more biti tako neumen, da bi kar le sploh plesne veselice in tudi najspodobnejše preklinjal. Ti naši „branitelji npravnosti“ torej nič ne razločujejo in nedolžni plesi v naših čitalnicah, plesi naših gasilnih društev so jim zbirališča k....., vla... itd.

Šestdeset let stara devica, upisana v družbo „III. reda“ — je pri obravnavi v Trebnjem izrekla, „da g. kapelan, vse kar govorijo, prav povejo.“ Najmenj 20 žensk, vse upisane v „III. redu“, ki so bile v Trebnjem kot priče, je gotovo istih mislij. Torej poslušalstva je že nekaj in tacega, katero vsako tako neumnost jemlje za izrek največjega duševnega velikana.

Te pobožne ženske in moški „III. reda“ pridejo iz cerkve domov; grdilne besede, katere so slišali, nesejo naprej in prosto, nerazsodno ljudstvo pride v naša mesta, trge in meščanstvo obojega spola jim je to, kar je kapelan na leci v najgrših besedah povedal.

No na tem ni toliko, kaj kapelan in udje „III. reda“ o nas drugih mislijo; razsodnih ljudij ne ulove v ta „sveti III. red“ in ti z vrvo čez pas prevezani ljudje „III. reda“ nam ne bodo skvarili naših plesov. Ples je bil in bode, dokler bode ljudij na svetu in prej bodo marsikatera druga poslopja prazna, nego plesišča in nazadnje naravni zakon tudi v teh ljudeh in njih učiteljih potrka, da se kar divje vržejo v to zaničevano zabavo. — Ali presojajmo take pojave s tega stališča, da učitelj na leci najnemarnейše besede rabi, pomislimo, da poslušalcev za nje najde, vzemimo, da to poslušalstvo take umazanosti zmatra „kot lepo učenje“.

Kar količkaj omikan človek v spodobni družbi ne izusti, to se sliši v hramu miru z lece, to se sliši iz ust takih ljudij, ki imajo pri vsaki priliki „ljubezen do bližnjega“ na jeziku. Pravi se, da bode tovarna za železnino na Fužinah dobila od več farmanov na Kranjskem naročila za napravo železnih lec; — lesene že ne bodo več zadostovale; — ali kaj hočemo proti temu storiti, da v cerkvah nedolžni otroci ne slišijo besed k....., v..... — Otroci, čuvši take ekzotične izraze, ne vedo, kaj ž njimi početi; vprašujejo doma po njih pomenu in kak ud „III. reda“ je tako krščansko neumno zabit, da jim stvar raztolmači.

Jaz, ki to pišem, sem zaradi Slovenstva na periferiji Kranjske za to, da vsi drugi z duhovništvom lepo složno živimo. — Toda ali hočemo dopuščati, da se naše ljudstvo, naši otroci najpodlejših izrazov v cerkvi nauče; hočemo dopuščati, da v naših cerkvah na lecah zavladata ton, ki je iz le količkaj poštene družbe izbačen? Pa ne samo to; ali naj se nas z lece z najgršimi besedami psuje?! Danes je kaka čitalnica, gasilno društvo „liberalno gnezdo“ bilo na rešet, taka društva neso osnovana po pravilih katoliških rokodelskih društev; — počakajte, jutri bo ta ali ona privatna oseba se raztrgala z najfinejšimi izrazi naše novodobne cerkvene terminologije! — Še jedenkrat rečem, z lece učijo tudi ljudje, ki nimajo nobene družbinske omike in ki neso drugoga brali, ko Luka Jeranovo „Danico“ ali Mahničevega „Rimskega Katolika“, ali iz nem-

škega tem podobnega kaj in ki so — to še manjka — grozno fanatični.

In kaj ti ljudje delajo, ako jih za kako tako psovanje kdo h kazenski sodniji kliče na odgovor!? Dobijo si prepis o vadb, potem dajo mežnarjem, organistom nalog, da zbobnajo nekaj najzaneslivejših udov „III. reda“ v farovž. Tam jim prebere zatoženi kapelan inkriminovane stavke, psovke in potem jim prebere neki sestavek in jim pove, da je vsebino istega to in to nedeljo pridigoval. — Več ne treba. — Najde se tudi kak ud „tretjega reda“, ki potem zvunaj farovža tem ljudem stvar še bolj razjasni. Da stoje te pobožne babice kakor skala proti vprašanjem sodnika ali zastopnikov obtožbe, pokličejo se čez nekaj časa vsi drugi v farovž. Dresér isto dela, ko prvokrat, in da nobena babica ne pride s tira, pokliče jih še tretjokrat in to na večer pred dnevom obravnave in v tretje ista dresura!

Ne, ne kličem dažavnega pravdnika, da naj oči odpre. — Prvi bi bil, ki bi se protivil, da se tako ravnanje postavi na klop nesrečnežev; — ali z vso močjo bi v slovenski svet zaklical: varujmo svetost priseganja, varujmo svetost sodišč, ne dajmo, da se kdor bodi iz justice spakuje in skoro 30 oseb za to spakovanje dresira!

Človek, ki je to dresiranje v navedenem slučaju izvršil, ni toliko razborit, da bi sam na to idejo prišel; ista ima drugej svoj izvor in je že staro orožje onih, ki po vsem svetu za propagando, za nadvlado rimske hierarhije delajo. Do zdaj na Slovenskem praktike teh mož še nismo dosti doživeli, ali imamo že njih seme v Ljubljani, kmalu jih bode več.

„Slovenec“ je oni dan natisnil listek, v katerem se je nekdo spravil na naše justične uradnike. „Kandidat“ je bil naslov listku. Naravnost umazanost, požrešnost pri farovški mizi se v tem listku našim justičnim uradnikom očita! Koliko lepih značajev je mej uradniki kranjskega justičnega uradništva, koliko gostoljubnosti v njenih rodbinah in kako nedosežna je njihova objektivnost sploh!

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

— „Vi ne veste torej več kaj govorite?“ pravi pikro gospa Tretherik, pripravljena da jo strese, samo da poizve resnico, pa mala zbegana glavica zginola je precej v gubah svoje obleke, kakor da bi hotela zakriti blesteče solze.

— „Dalje, dalje, ne hrkajte tako, končajmo!“ dejala je gospa Tretherik, katera je skrbela samo zato, da obvaruje svojo obleko mokrih otrokovih objemov. „Končajmo, in ne mešajte mi več glave. Čuj!“ pristavi odhajajočej, „kje je tvoj papa?“

— „Odšel je tudi. Bolan je; njega ni več doma dva ali tri dni.“

— „Kedo skrbi zate?“ vpraša mlada žena, zroč jo z nenavadno radovednostjo.

— „John, naš Kinez. Stanujem sama; John mi kuha in postilja.“

— „No dobro! pojdi in dobro se vedi;“ reče gospa Tretherik, spomnivši se namena svojega obiska. „Poslušaj še nekaj. Kam ideš?“ vpraša jo, ko se

je otrok namenil oditi po stopnicah za sabo vlačoč svojo dolgo punčko za zadnjo nogo.

— „Igrati se grem gori in pridna bom, in ne jeziti mame.“

— „Jedenkrat za vselej, jaz nisem tvoja mama,“ zakričala je g. Tretherik; potem je ustopila v sobo in zatvorila vrata trdo za sabo. Tedaj je privlekla velik kovčeg iz kabineta in jela je nervozno razburjena pospravljati svojo obleko. Ko si je ranila roke na sponkah in bucikah, premišljevala je nevoljno o dogodkih zadnjih minut. Vse jej je bilo jasno. Tretherik dal je dovesti dete svojega prvega zakona, otroka, o katerem očitno nikdar ničesar ni omenil in katerega bitja se ni spomnil do tedaj še nikdar, dal ga je dovesti njej v sramoto in mesto nje same. Brez dvoma ne bode i njegova prva žena odlasala priti, samo da nima že tretje. Razumeje se, ta Karolina mora biti slična svojej materi in s svojimi rudečimi lasmi ni bila nič manj kot lepa. Morebiti je bilo tudi vse to pripravljeno že dolgo časa; to dete, slika svoje matere, ostalo je v primernej oddaljenosti, v Sakramentu, da počaka trenotka, ko se je potrebuje. Gospa Tretherik spomnila se je obiskov svojega moža v tem mestu, obiskov radi kupčije, trdil je sam. Kdo bi mogel reči, da ni bila mati že tam? .. Pa ne, ona je odpotovala na vzhod.

Vkljub temu določila je gospa Tretherik v svojej razburjenosti, da je morala biti tam. Gotovo ni bila nijedna ženska kedaj tako nesramno razžaljena! Naslikala si je romantično podobo o sebi, videla se je samo in zapuščeno, sedečo ob solčnem zapadu mej podrtinami, v gracioznem položaji, akopram melanholična, mej tem, ko se vozi njen mož (na sprehod) v blestečej ekvipaži z žensko rudečih vlas. Namesti stola sede na kovčeg, kateri je hotela napolniti, zložila je nekaj stihov elegije, katera je odkrivala njene boli, njeno revščino, in kazala je slednjič mročo na sušici, še vedno dosti lepo, da očara oči urednika L' Avalancha in polkovnika Starbottla. Da, res, kje je bil Starbottle cel ta čas? Zakaj se ni povrnil? On jo je vsaj razumel, on... Jela se je zopet smejeti smehom smelim in lahkomisljenim; pa trenotek pozneje postalo je obličje njeno resno kakor bi ne bilo prejnjega.

In kaj jej je učinil od druge strani ta mali, rudečevlasi vražek. Zakaj je bil tako miren? Ona odpre nalahko vrata, posluša in zdi se jej, da sliši mej mnogo nerazložnimi vrišči, mej škripanjem in hrščanjem samotne hiše, nek mlad glas pojoč v zgornjem nadstropji. Tam je bil, kakor se je ona spominjala samo pod, kateri je rabil za shranjevanje. Duskora sramujoča se samo sebe, stopala je

Ti uradniki imajo veliko upliva mej ljudstvom, ljudstvo jih ljubi. — „Vrzi jim polena pod noge!“ Če je tudi podlo, neomikano to očitane, kakor je v navedenem listku bilo črno na belem brati, kaj to dé! Pisec rečenega listka dostojnosti nikdar ni poznal, — pa no, — to je slog naših učiteljev na leci! — Je že tako. Morebiti se kak Avguštin Štinkovec ta listek na pamet nauči in stvar jedenkrat z lece izrečena, pride vsaj mej ljudi „III. reda“.

Torej na jedni strani v ljudstvu ugled naših justičnih uradnikov zmanjšati, na drugi cel aparat justice, ako duhovnik pred njim kot zatoženec stoji, z udi „III. reda“ smešiti.

Pri imenovanju obravnavi v Trebnjem je neka, pod prisego zaslišana ženska, ud „tretjega reda“, prav pošteno rekla, da udje „III. reda“ kot greh zmatrajo, proti kakemu duhovnu pričati. Famozen aparat ta „III. red“!

Ah, ubogo slovensko ljudstvo na Kranjskem!

Volitve v mestni zbor.

Namenili smo se bili, da o mestnih volitvah ne bomo veliko več pisali. To pa iz dveh razlogov. Prvič smo bili glavne stvari že povedali, drugič pa smo si mislili, da vsaka beseda prehudo zadene naše klerikalce, ki vsi potrpi vzdibujejo: „Infandum, regina, iubes renovare dolorem!“ Mi smo zmagancem nasproti hoteli biti obzirni, usmiljeni, a ker bijejo s prejšnjo togoto okolu sebe, zdi se nam dolžnost, zavrniti jih zopet kakor jim gre.

V sobotnem članku klerikalni dnevnik zopet trdi, da so v tretjem razredu imeli odločevalno besedo „golaš“, pest in agitatorji nevolilci. Ta trditve je popolnoma neosnovana. Da „golaš“ ni imel do volilcev niti najmanjšega upliva, to naj gospodje na Valvazorjevem trgu blagovolé posneti iz tega, da se je v gostilno „Pri severnem polu“ utihotapil tudi mežnar in ondu v vsej bogoboječnosti sedem golašev uporabil. Teknili so mu izredno, ker so bili brezplačni in tudi paprika ga ni napravila liberalnega, ostal je klerikalen, kakor je bil in deloval za klerikalno stranko z gorečnostjo, ki jo daje sedem golašev. Še drug klerikalen „Prachtexemplar“, ki po letu pritiska kljuko pri vseh farovžih in o katerem bi se lahko veliko pisalo, storil je jednako. A ker je uporabil le tri golaše, ni vreden, da bi ga v jedno vrsto stavili z omenjenim mežnarjem, dasi sta vkupe došla.

Z golašem torej le tiho, da se Vam maslo na glavi ne raztopi. Glede pesti in klofutanja čuli ste Svojo čast v sobotnem „Poslanem“ in mi še vedno pričakujemo, da boste svoje bahaste besede pri katerem koli sodišči dokazali. Dokler tega ne storite, pa pač ne kaže, da bi resni možje z Vami polemizovali, ker Vam ni bilo in Vam ni za resnico in ste že tolikrat s Svojimi besedami bili speljani „ad absurdum“.

Da smo mi siloma vrata tiščali, da Vaši volilci neso mogli na volišce, isto trdil je tudi oni K., ki je bil danes zaradi tega na tri dni v zapor obsojen. Ta obsodba je tudi za Vas nekoliko poučna in odveč bi bilo, zgubljati v tem oziru le še jedno besedo. Naravnost smešno pa je zdihovanje, da bi kateri klerikalnih volilcev ne bil

gospa Tretherik tiho po stopnicah, odprla na pol vrata in pogledala v podstrešje. Dolgo sobo podstrešno razdelil je solčni žarek počez, kateri je, napolnjen blestečimi atomi, predrl ozke oknice in razsvetlil samo na pol prazno in zapuščeno sobico. V tem času videla je otroka čudovite kite blesteti se slično zlatemu žaru, sedečega na tleh, svojo punčko mej koleno. Govorila je z njo s čudno mimiko. Gospa Tretherik opazila je takoj, da ona ponavlja sestanek, kateri se je preje vršil. Otrok zmerjal je punčico, izpitajoč jo kakor kaznenca, kako dolgo že traja njeno bivanje v hiši in o dolgotravnosti časa v obče. Posnemala je vse z izborna natančnostjo sledeča ves razgovor, kateri je doslovno isti, samo s to premembo: razložila je sicer punčiki, da ni njena mati, dostavila pa je h koncu milejšim glasom, da, če bode punčika uljudna, zelo uljudna, morebiti zamore postati njena mama in jo zelo ljubiti.

Gospa Tretherik počutila se je mej vsem tem prizorom jako nepovoljno in sklep prisilil jej je kri v lici. Žalobna polutema tega podstrešja, skoro ganeč prizor, kateri je podelil nemosti velike punčike nekaj neznanega sočutja, mala postava, očividna slabost jedinega čutečega bitja, katero je bilo v sredini vse slike, vse to ganilo je več ali manj živo

mogel oddati svojega glasu. Ako je 698 volilcev glasovalo, bi jih bilo lahko še par prišlo na vrsto, samo da so jih gospodje še imeli na razpolaganje. A izčrpili so vse svoje sile in sedaj hoteli britki svoj poraz ublažiti s praznimi izgovori. Podobni so v tem učencu, ki, dobivši v svojo spričevalo zaslužen dvojko, roditeljem jadicuje, kako je vse izvrstno znal, a ga je profesor po krivici pritislil.

Kar klerikalni dnevnik nadalje toži o raznih pooblastilih, so zgolj le krokodilove solze, da se jim ni posrečilo več pooblastil. Konstatovati treba, da proti volitvi ni zabeleženega nobenega protesta, da so torej vse sedanje žalostinke popolnoma neumestne in da ne vzbujajo sožalja, ampak le veselost, ker so baš v tem slučaju na život prirojene besede: „Quis tulerit Gracchos de seditione querentes?“

Nasprotniki naši neso skromni v svojih trditvah. Tako pišejo, da so v III. razredu propali, ker volitev ni bila prosta, sicer bi njih kandidatje imeli „najmanj po sto glasov večine.“ Risum teneatis! No, papir je potrpečljiv in gospodje so vajeni zapisati marsikaj, česar opravičiti in dokazati ne morejo. In to velja tudi v tem slučaju. Z roko se lahko otiplje, kako debelo nerensnico so gospodje izrekli z namenom, da bi nerazsodnim volilcem vrgli peska v oči. Če ne prej, imeli bomo pri volitvah drugo leto priliko, ogledati si bolj natanko to imenitno, sto glav broječo „reservo.“

Za prvi razred izumili so si drug izgovor, da so zmago radikalno-slovenske stranke zapečatili — Nemci. Tudi ta trditev ne vzdrži kritike. Mi namreč ne moremo za to, da je klerikalna stranka v izboru svojih kandidatov imela nesrečno roko. Da ne govorimo več o kandidaturi Kalanovi, ki je mej volilci vzbudila mnogo nevolje, zdi se nam potrebno omeniti, da I. razreda volilci nikakor neso hoteli dopuščati, da bi jih zastopal — Češnovar.

V prvem razredu so volilci, ki po svojem imetju in po svoji izobrazbi smejo zahtevati in tudi izrecno zahtevajo, da se jim odločijo boljši kandidatje, in število glasov, kateri so se oddali za Češnovarja, je pač v tem oziru najboljši dokaz. Proti kandidatu à la Češnovar moral je nastati odločen odpor. Ne da bi bila naša stranka na Nemce računila, so poslednji kar po svojem nagibu posegli v volilno gibanje in nekateri — ne vsi — glasovali za našo stranko. S tem so izjavili, da imajo za našo stranko več simpatij, nego li za klerikalno, da so jim naši kandidatje po godu, nasprotni pa ne. Izredno veliko uplivalo je pa to, da so klerikalci hoteli odstraniti vse naše kandidate brez razločka, mej njimi tudi gospoda župana, ki je v vseh krogih brez razločka narodnosti jako priljubljen in spoštovan. Prevelika strast zapeljala je torej klerikalni voz pod pot.

Rekli smo, da vsi Nemci neso z nami glasovali. Bilo je tudi taci, ki so jo potegnili na klerikalno stran, bilo pa tudi še drugih, ki so mešano volili, po dvoje naših, dvoje pa nasprotnih. Klerikalni gospodje to sami le predobro vedo, a ker je njih volilcev bilo navzlic temu še vedno veliko premalo, ker so zaostali „um einige Pferde-längen“, bi se s to zvijačo radi malo oprali, dasi je znano in se tudi dokazati more, da so dr. Gre-

sočutnost ženske in počta v njej. Ni se mogla zadržavati, ne porabiti to ganotje, sama pri sebi deje, da bi bila to snov krasnim verzom, če naslika prizor malo temnejše in dete sedeče v naročju matere svoje mej bajnim pibljanjem vetriča; ali v istem trenutku začuje na stopnicah ropot polkovnikovih čevljev, leti z vso silo nizdoli in sreča polkovnika v predvoru. Tamo mu jadicuje o svojem zadnjem odkritju in o novih mukah svojega moža. — „Ne recite mi, da to ni namerjen meni udarec, jaz vem, kaj imam držati o tem“, kričala je ona. „Kako malo mora imeti srca, da pusti svojo lastno jedino dete v tem stanju!“

„Sramotno,“ jadicoval je polkovnik ne da bi bi vedel, kaj govori. — Dvignil se je, zresnilo se mu je lice, na lahko, galantno kakor mestni gizdaljin in gospa Tretherik prisiljena se je videla dvomiti, da bi moglo v dveh srcih bivati popolna skupnost. — „To je nepotrebno,“ siknila je trdo v odgovor na neartikulirano opazko polkovnika, odtegnivši mu roko, „to je nepotrebno... Storila sem svoj načrt; vi mi lahko pošljete moj kovčeg, kadar vas je volja; jaz, jaz sem tu, da osramotim tega človeka, da mu v obraz pokažem njegovo sramoto!“ (Dalje prih.)

gorič in drugi baš pri Nemcih za glaseve moledovali, seveda v premnožih slučajih zaman. (Konec prih.)

Popravek.

Slavno vredništvo!

V „Slovenskem Narodu“ z dné 22. t. m. št. 90 v uvodnem članku „občinske volitve Ljubljanske“ z začudenjem berem trditve, da sem jaz v državnem zboru izjavil, „da Kranjci z veseljem davke plačujemo“. Blagovolite v prihodnji številki svojega lista na postavno določenem mestu to preklicati in svojim čitateljem povedati, da jaz teh ali enakih besed nisem nikdar govoril niti v državnem zboru niti kjedrugje.

Na Dunaji, 23. aprila 1891.

Karl Klun,
drž. poslanec.

Opomba uredništva: Konstatujemo, da se je od l. 1879. v raznih listih X-krat isto pisalo, kar smo mi, a da se gospod Klun še nikdar ni osmelil, da bi bil komu kak popravek poslal. Sicer pa v tej zadevi še nismo rekli zadnje besede.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. aprila.

Adresna debata.

Bržkone se bode začela adresna debata, ko se zopet snide državni zbor po kratkih počitnicah, to je dne 8. maja. Do takrat skušalo se bode še morda pridobiti levičarje za splošni načrt adrese. Za zdaj naznanil je dr. Plener, da bode predložil v odseku svoj načrt, vendar pa je še mogoče, da ga potegne nazaj in da ne bode prišel pred zbornico. — Po novejših poročilih iz adresnega odseka, bode načrt Bilinskega odločno poudarjal avtonomijo, tako da bode Mladočehom mogoče zanj glasovati. Poljski klub vsprejel je načrt z malimi spremembami. Želji konservativcev se je ustreglo, ter se poudarja nprstveno-versko stališče.

Adresni odbor gospodske zbornice.

Poročevalec grof Falkenhayn predložil je načrt adrese, ki je prouzročil živahno debato. Člani leve ugovarjali so, da je načrt brez barve, ter so nasvetovali, da se popravi. Srednja stranka skušala je poravnati nasprotstva ter je predlagala popravek, kateremu je pritrdila leвица. Desnica pa je na to odgovorila, da si pridrži odločitev, dokler se ne bode doseglo sporazumljenje z grofom Taaffejem. Včeraj bila je zopet seja adresnega odseka gospodske zbornice.

Iz mladočškega kluba.

Kakor se poroča iz Prage, nastali so v mladočškem klubu, ko je že odobril svoj separatni načrt adrese, dvomi, je li bi sploh predložili samostalno adresno. Poudarjalo se je, da itak ni nikakoršnega upanja, da bi se vsprejela, in da je v adresni debati dovolj prilike poudarjati stališče, katero zavzema klub. Vender se pa o tej zadevi dozdaj še ni nič definitivnega sklenilo, kakor poročajo Praški listi.

Mladočehi in Poljaki.

Nek dopisnik Levovskega lista „Dzienik Polski“ prijavlja pogovor, ki ga je imel z mladočškim poslancem dr. Heroldom in ki ima gotovo namen, da se poravna še pred adresno debato nezaupnost, ki vlada mej Poljaki in Mladočehi. Znano je, da se je izrazil v češkem deželnem zboru dr. Herold, da bi se Poljaki z samim vragom zavezali, če bi jim to donášalo korist. Ta izrek se je potem krivo tolmačil, kakor da je hotel Herold s tem Poljake žaliti. On pa temu odločno oporeka, ter pravi, da obžaluje, da mu je zmuznila se neprilichna beseda, ki se je krivo tolmačila. Hotel je reči samo to, da Poljaki, ki imajo kot dobri patrijoti v prvi vrsti korist svoje dežele pred očmi, se gotovo ne bodo branili združiti se z Mladočehi če bi jim ta zveza donášala koristi. Iz vsega je razvidno, da mu ni bil namen žaliti Poljake, ker noben pameten človek ne bode žalil stranke, s katero želi stopiti v dotiko. Sicer pa je znano sleharnemu, kake simpatije, da goji baš on za vse Slované in posebno za Poljake. Njegov govor, v katerem se je potezal za pravice Galicije, uvaževali so tudi poljski poslanci. Obžaluje torej še jedenkrat, da se mu je izmuznila ta beseda in bode tudi v državnih zbornicah v tem zmislu ravnal.

Vnanje države.

Ruski car in cesar Viljem.

Nemški listi razširjajo vest, da namerava ruski car v avgustu posetiti nemškega cesarja v Berlinu, ter da se je v ruskih dvornih krogih Francozom prijazno menje ohladilo po obisku cesarice Friderik v Parizu. Pozablja pa da je bil Carnot odlikovan še le po tem obisku. Vse take vesti treba torej oprezno uvaževati.

O bolgarskem atentatu.

Preiskava bode baje bodoči teden dokončana. Dozdaj so izpustili iz zapore 25 oseb, o katerih se

je sumilo, da so skrivci umorali. Večino družih bodo tudi izpustili morali, ker ni dokazov, samo Karayelova in nekoliko njegovih tovarišev bodo še pridržali v zaporu, dokler se ne dokaže, da so nedolžni. Da se to ne zgodi tako hitro, za to se bode že skrbelo.

Morilca Belčeva

iše policija v Budimpešti. Pred nekaterimi dnevi je prišel iz Bukurešta nek potnik, katerega je imela policija na sumu, da je morilec Belčeva. Predno pa ga je mogla zaslišati, izginil je brez sledu. Koliko je torej resnice na dozdnevem sumu policije Budimpeštanske, se ne da dognati. Istina je in ostane, da so vse dosedanje, deloma s toliko gotovostjo mej svet razposlane vesti o morilcih Belčeva bile puste izmišljotine brez vsakršne podlage, ker se dozda ne ve še prav nič gotovega in je vse bilo samo prazno kombinovanje.

Premikovanje ruske vojske.

Kakor se poroča iz Berolinskih krogov v Monakovsko „Allg. Zeitung“, je pravi namen premikovanja ruske vojske le ta, da se premeščajo najboljši polki na zapadno mejo, drugi pa se odtod pošiljajo na vzhodno stran.

Liga patrijotov.

Pri mnogih članih lige patrijotov vršila so se hišna preiskavanja, ter so se zaplenila razna pisanja iz katerih je razvidno, da liga patrijotov nadaljuje svoje delovanje.

O Moltkejevi smrti.

Velika večina francoskih listov izraža se prav dostojno o umrlem nemškem vojskovodji in priznava njegovo svetovno-zgodovinsko važnost, ter izredni njegov ženi. Akopram je bil osodepoln za Francosko, ki krvavi na ranah, ki še neso zaceljene, vendar Francoska ve ceniti velikost talenta in priprostost značaja velicega vojskovodje. — V jedrnem zmislu izražajo se tudi avstrijski in ogerski časopisi, ki izražajo mnenje narodov, ki so tudi veliko trpeli v vojnah, katerim je bil glava Moltke. Ostalo evropsko časopisje sodi timbolj objektivno, ker ni tako prizadeto.

Bismarck in rusko časopisje.

Veliki ruski časopisi se prav marljivo pečajo z vprašanjem, kaj bode počenjal Bismarck, ko bode voljen v državni zbor. „Novoje Vremja“ meni, da bode stališče kneza v državnem zboru, kjer bode samo kritikoval dejanje vlade, mnogo prijetneje, nego pa če bi bil oficijelni zagovornik vlade. Knez Bismarck bode kot vodja svoje stranke zavzemal povsem izredno stališče. Vlada bode morala z njim računati. Dozda se izmeje svetovalcev cesarja Viljema še ni prikazal nobeden parlamentaren boritelj, ki bi se mogel meriti z razkancelarjem. Po smrti Winthorsta, bi se našli protivniki kneza k večjem mej onimi strankami, ki bi nikakor ne hotele iskati pomoči vlade, to je mej slobodomiselno in mej socijalno-demokratsko. Če bi še živel Winthorst, bi se knez Bismarck ne izpostavljaj ožje volitvi v Gestemünde, dobro vedoč, da bode našel v parlamentu nasprotnika, ki je že dokazal, da se je mogel z njim meriti in včasih celo premagati ga. Zda se knezu ni nikogar bati.

Volilna reforma v Italiji.

V zadnji seji završla je zbornica v Rimu pri glasovanju po imenih z 211 glasovi proti 71 predlog, katerega vlada ni vsprejela, namreč, da bi se v mestih pridržalo glasovanje po listah. V tajnem glasovanju se je odobrilo z 182 proti 75 glasom celotni načrt, po katerem se ima odpraviti dosednji način glasovanja po listah, ali tako zvani listni skrutinij.

Strajk rudarjev

v Westfalskem okraji se širi vedno bolj in bolj. Voditelji sami zgubili so ves svoj upliv nad delavci in ne morejo zabranjevati razširjevanja. Kakor se poroča iz Essen-a je dozda že 15.000 štrajkujočih. Krup in Bochumsko društvo izjavila sta, da bodejo odpustila vse delavce, kateri ne bodejo začeli zopet delati še pred koncem tekočega meseca. Včeraj je potekel stavljeni obrok. Živo se agituje za splošni štrajk vseh nemških rudarjev, na katerega stavijo štrajkujoči veliko upanje. V nedeljo imeli so delegati iz vseh nemških rudarskih okrajev shod v Bochumu.

Francoska v Afriki.

Francoska vlada požurila se je v okrožnici preklicati iz Masave se razširjajočo vest, da bi se bila sklenila mej Francosko in mej negusom Menehikom kaka prijateljska ali trgovinska zveza. Okrožnica izjavlja, da vladi o taki pogodbi ni nič znano.

Domače stvari.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) je že pred davnim razposlalo vsem podružnicam po slovenski zemlji podobice-sprejemnic v tolikem številu, kolikor ima vsaka podružnica družbenikov. Slovenski svet sme verjeti, da je bil družbi precejšen napor, predno si je pridobila teh lepih sprejemnic s podobami naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Tudi to bode slednjemu jasno, da prvomestnikov in tajnikov trud ni bil mal, ko sta na vsako teh podobice — torej do 10.000krat

— zapisavala lastnoročno svoje ime. — Smeli bi zato čast. podružnice, ki niso še dostavile podobice našim udom, poprositi, da naj že iz obzirnosti do vodstvenega truda bodo tako uljudne ter store prej ko prej svojo narodno dolžnost.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Obrtno društvo v Ljubljani) poslalo je svojo na zadnjem shodu skleneno resolucijo, ki je bila priobčena v našem listu, vsem slovenskim državnim poslancem.

— (Obsojen) je bil danes v tri dni zapora od tukajšnjega mest. del. sodišča posestnik iz Opekarske ulice Franc K., ker je na dan mestue volitve III. razreda v gostilni „Pri volu“ grdil stan doktorjev ter pital doktorja — zasebnega obtožitelja z „beričem“, ki bi bil duri mestne hiše tiščal, da niso mogli Kalanovi volilci na volišče. Kmet je pred sodiščem solznimi očmi zatrjeval, da je bil poln (klerikalno-agitacijskega) vina ter sploh zapeljan. O, Kalán!

— (Statistika volitev Ljubljanskih.) Pretekli teden završene občinske volitve so v marsičem zanimive, tako tudi glede razmerja glasov. To razmerje je najbolje razvidno po sledečem, popolnoma natančno sestavljenem izkazu:

Razred	Absolutno				Relativno		
	lib.	kler.	meš.	sploh.	lib.	kler.	meš.
III.	360	317	12	689	52.2%	46.0%	1.8%
II.	330	163	39	532	62.0%	30.6%	7.4%
I.	223	84	65	372	59.9%	22.6%	7.5%
Sploh	913	564	116	116	57.3%	35.4%	7.3%

V III. razredu je prišlo na volišče 58.2% volilcev, „II. „ „ „ „ 56.2% „ „ I. „ „ „ „ 61.6% „ „ Sploh . . . 58.2% volilcev.

— (V muzejskem društvu) bilo je včeraj zvečer javno predavanje. Udeležba bila je prav obilna in bralna soba polna poslušalcev, mej njimi tudi ces. svetnik in dež. odbornik Murnik, dež. odbornik dr. Vošnjak, mnogo profesorjev in drugih odličnih mož. Pred napovedanim predavanjem nastopil je kustos Müllner in občinstvo nagovoril tako: „L. 1889. bilo je 200 let, odkar je izšla Valvazorjeva knjiga: „Die Ehre des Herzogthums Krain“, in 1893. l. bode 200 let, odkar je slavni pisatelj tega monumentalnega dela umrl. Ako sploh komu, gré Valvazorju večna hvala in odkritosrčno češčenje od strani vsacega blagomislečega kranjskega domoljuba. Pristna nabožnost, zvesta udanost do presvetle vladarske avstrijske hiše, osebno hrabrost, iskreno znanstveno stremljenje, bister um, oster vid in uprav ganljiva ljubezen do svoje domovine, to so temeljni znaki bistva tega moža, ki je naposled žrtvoval vse svoje premoženje proslavi domovine. Valvazorju postaviti spomenik, je torej dolžnost, katero nam je izpolniti. (Dobro!) To premišljanje napotilo me je na to, napraviti spomeniku načrt, in naše domovine sin, kipar Josip Müllner v Solnogradu utelesil je misli in izklesal kip, katerega Vam tu predstavljam. (Pri teh besedah razkril se je od mavca lepo izdelani Valvazorjev kip.) Kot napis na podstavu bi ne vedel boljšega, nego besede, katere vidite ondu udolbene: „Valvasor stylo gladio-que totus patriae vixit ann. LII. Dovolite mi, velečastiti gospodje deželnega odbora, da Vam v umetnika imenu izročim kip z željo: Da bi se posrečilo 1893. l. praznovati Valvazorjeve smrti dvestoletnico z razkritjem njegovega spomenika, izklesanaga od mramorja. (Dobro, dobro.) Ko je govornik končal svoj govor, ogledali smo si kip, in ako primerjamo razne slike ki jih imamo, smemo reči, da je umetnik Valvazorja jako dobro pogodil in da bi res bilo želeti, da se misel spomenika Valvazorjevega kmalu uresniči. Umetnik, ki je kip napravil, je Josip Müllner, g. kustosa Müllnerja bratranec, rodod iz Za Fare pri Žužemberku iz kmetske hiše „pri Bildetu“. Učil se je v delarnicah in akademijah v Gradcu in na Dunaji in biva sedaj že 25 let v Solnogradu, kjer ima kot kipar mnogo dela in naročil. Na to je kustos Müllner obširno in jako zanimivo govoril o starinskih predmetih in najdbah, ki so se izkopali lani, ko se je delal nov kanal od Ljubljane na Vrtačo. Gospod predavatelj seznanil je poslušalce z načrtom in obsegom rimskega mesta, ki je stalo nekda tu, kjer je sedaj

Ljubljana, pojašnjeval ostroumna svoja izvajanja z jako dobro pogojenimi narisi in povedal jako veliko interesantnih podrobnosti. Ker bomo o tem predavanju priobčili še obširnej sestavek, omenimo danes samo to, da so se pri kopanju jarka pri nunskem samostanu našli veliki žrebli nekdanjih mestnih (rimskih vrat) in pa udolben kamen, na katerem so se vrata sukala na stežajih. — Predavanje trajalo je do 8. ure. Občinstvo, mej katerim je bilo število dam, izreklo je gospodu predavatelju svoje priznanje z glasnim odobravanjem.

— („Podporno in bolniško društvo pomožnih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani“) sklicalo je za soboto dne 2. maja ob 7. uri zvečer v gostilni „Pri panji“, Vegove ulice bišna št. 10 — tretja hiša od realke naprej proti Nemškemu trgu — javen shod vseh pomožnih uradnikov, bodisi da so pri javnih uradih ali pri privatnih osebah nameščeni, da se posvetujejo o korakih, ki bi jih bilo storiti v pospeševanje njih interesov. — Pričakovati je z ozirom na visoko važnost te zadeve obilne udeležbe in se vabijo k temu shodu vsi pomožni uradniki, katerim se po kakem naključju morebiti ni doposlalo posebnega vabila.

— (Šolski izlet.) Učenke tukajšne c. kr. strokovne šole za umetno vezenje in šivanje čipk so napravile včeraj izlet v Trst, da proučé tamošnjo-obrtno razstavo. Izleta se je udeležilo 27 učenk in dve učiteljski moči. —

— (Vreme) je stalno neprijetno, hladno in deževno. Koncem aprila smo, a nikjer še ni spomladanskega zelenja in v sobah treba še vedno kuriti. Kukavica došla je že pred tednom dnij, a peti še ni začela. Prvi maj letos ne bode vesel, kakor druga leta.

— (Tepež) Včeraj popoldne sprla sta se pri zgradbi brambovske vojašnice tesarja Jos. Anžič in Janez Grum. Tesar Grum udaril je Anžiča z lato po glavi in ga teško poškodoval, da so ga morali prenesti v deželno bolnico.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 27. aprila. Povodom smrti velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča zaukazano je tritedensko dvorno žalje.

Beligrad 27. aprila. Grof Hunyady, kralja Aleksandra ujec, došel semkaj, baje pregovarjat Natalijo, da bi prostovoljno ostavila Beligrad.

Dunaj 28. aprila. Za velikega kneza Nikolaja zaukazano šestdnevno dvorno žalje.

Berolin 28. aprila. Povodom Moltkejeve smrti razobešene črne zastave na uradnih in zasebnih poslopjih. Moltkejev most in Leht-ski kolodvor žalno nakičena. Na kraljevskem trgu nastavljeno vojaštvo, vojaška društva z žalno obvitimi zastavami, deputacije akadmičnih zvez. Cesar, cesarjevič, principi Henrik, Eitel in Fritz došli pred 11. uro pred poslopje generalnega štaba, ker je bila žalna svečanost v najožjem krogu. Najprej prikazale so se iz poslopja tri zastave Kolberskega polka in pomorskega batalijona, potem dvignila se je krsta z običajnimi ceremonijami na mrtvaški v šestero predpreženi voz. Pred vozom stopal podpolkovnik Gossler z maršalsko palico, potem častniki generalnega štaba z redi in venci. Za vozom cesar, kralj saksonski in drugi nemški vladarji. Sprevod pomikal se okolu sohe zmage na Leht-ski kolodvor, kamor je došel ob 1. uri.

Rim 28. aprila. Zastopniki 48 demokratskih delavskih društev sklenili na včerajšnjem shodu, da se vzdrži mirni značaj delavske manifestacije dne 1. maja in odklonili z 39 proti 7 glasom nasprotne predloge.

Rim 28. aprila. Izvestje Fracassovo iz Genove: Dinamiška tovarna pri Millesinu, lastnina zasebnikov, razletela se je v zrak. Pet deklic ubitih, veliko oseb ranjenih.

London 28. aprila. Izvestje Reuterjevo iz Capetowna: Po poročilu angleškega konzula iz zaliva Delagoa bila sta dva častnika južnoafriške družbe dejanjski napadana. Napal ju je portugalsk častnik, ki še ni prijet.

Razne vesti.

* (Namestni škof Praški) Karol Švarc umrl je te dni v 63 letu dōbe svoje. Za škofa je bil posvečen l. 1884, a deželni poslanec češki je bil od l. 1874 do 1889.

* (Črnogorski knez Nikola) določil je pesniku Zmaju Jovanu Jovanoviću dosmrtno podporo, 5000 dinarjev na leto, katero bo dobival od črnogorske vlade.

* (Kosciuszkov spomenik.) Lvovski visokošolci so sklenili postaviti Tadeju Kosciuszku dostojen spomenik, in potrebne novce dobiti potom prostovoljnih doneskov. V to svrhu sestavi se je poseben odbor, kateremu je načelnik deželni maršal gališki.

* (Vojaške vaje.) V iztočni Galiciji okoli Tarnova bodo letos našega konjištva glavne vaje, katerih se bo osebno udeležil sam cesar in sicer kot gost deželnega maršala gališkega, kneza Sanguszka.

* (Volkovi in medvedovi) je v Bosni in Hercegovini še vedno veliko. Bosenske vlade izkazi o plačanih nagradah, kažejo, da so od l. 1880 do 1889 v Bosni in Hercegovini ubili 889 medvedov in 8490 volkov. Številke pa še niso popolne, ker je marsikateri volk bil ubit, ne da bi se to bilo naznanilo in nagrada plačala. Volkovi nabijajo se največ okoli Gradiške, Banjeluke, Derventa in Bjeline, medvedje okoli Travnika in Serajeva, v Hercegovini okoli Gackega.

* (Eksplozija v Rimu.) Muogo oseb se še vedno pogreša. Bati se je, da so pokopane pod razvalinami. Po vseh cerkvah, kjer so bile ravno maše, nastal je velik strah mej ljudstvom, ki je bežalo vun, misleč, da je potres. Iz mnogih krajev iz okolice, kjer se je čul pok, došli so telegrami, vprašajoči, kaj se je zgodilo. Tudi na morji, ki je precej oddaljeno, čul se je pok. Muogo oseb bilo je ranjenih na obrazu po kosih stekla, ki je letelo okoli od razpokanih okenj. V vseh cerkvah prestale so maše, ker je ljudstvo bežalo. Gledališča so zaprta.

* (Ponarejanje mineralnih vod.) Tudi v nas čujejo se pogostoma pritožbe, da se ponarejajo mineralne vode, in da dobivajo kupci za svoj denar steklenico, v kateri je — navadna voda. V Parizu našli so pred kratkim celo tovarno, v kateri so izdelovali takšne steklenice, ki so bile povsem jednake steklenicam, v kojih se prodaja mineralna voda. Ponarejalec deval je v te steklenice soljeno vodo, in na steklenico prilepil različne etikete. Obsojen je bil zbok tega na šest mesecev v zapor, 3000 frankov globe in 5000 frankov odškodnine.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.
Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—55)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

24. aprila: Marija Bitenc, strugarjeva hči, 1½ mesece Emonska cesta št. 10. Atrofia.
25. aprila: Jernej Čermelj, branjevčev sin, 5 mesecev Vegove ulice št. 8. Catarih. intest.
26. aprila: Katra Kanc, zasebnica, 72 let Pred igriščem št. 2. Encephalitis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. aprila	7. zjutraj.	733.4 mm.	7.0° C	sl. szh.	dež.	0.10 mm.
	2. popol.	733.3 mm.	14.8° C	sl. zah. obl.		
	9. zvečer	732.6 mm.	8.6° C	sl. vzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 10.1°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	gld.	—	gld.	danes
Papirna renta	92 65	—	92 65	—	92 55	
Srebrna renta	92 65	—	92 65	—	92 45	
Zlata renta	110 80	—	110 80	—	110 80	
5% marena renta	101 80	—	101 80	—	101 85	
Akcije narodne banke	992 —	—	992 —	—	993 —	
Kreditne akcije	299 50	—	299 50	—	300 —	
London	117 —	—	117 —	—	117 05	
Srebro	—	—	—	—	—	
Napol.	9 28	—	9 28	—	9 27	
C. kr. cekini	5 51	—	5 51	—	5 51	
Neimške marke	57 22½	—	57 22½	—	57 20	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.			
Državne srečke iz l. 1864	100	182	—			
Ogerska zlata renta 4%	105	60	—			
Ogerska papirna renta 5%	101	50	—			
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75	—		
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	114	75	—			
Kreditne srečke	100 gld.	189	50	—		
Rudolfove srečke	10	20	50	—		
Akcije anglo-avstr. banke	120	161	50	—		
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	220	—	—			

Izborno za setev.

Ameriška grahova sadika rodi v stroku 12 do 14 zrn, ki so jako sladka in ukusna. Za seme poslani je 50 kr. v markah.

(320—4)

A. Catturani v Trstu.

V zakup se dá

patent za gostilniški obrt.

Pojasnila daje Frid. Hoffmann, urar, na Dunajski cesti št. 16. (342)

MARIJINA KOPELJ

po leg Prul

otvori se lètos, kakor vsako leto, 1. maja.

Tudi naročila za kopanje v lesenih in kamenitih banjah se vsprejemajo.

K obilnemu obisku vabi najuljudneje

(343—1)

Josipina Ziakowsky.

Tujci:

27. aprila.

Pri **Mallči**: Goldstein, Jelek, Schuldes, Blatens, Maurer, Berkovič, Pavlin, Carmire, Hilfreich, Godma, Löwenstein, Müllner z Dunaja. Hauf, vitez Toman s soprogo, Kreiner, Jaklič, Loy, Braune, Schleiner iz Kočevja. — Sešič s hčerjo iz Zagreba. — Frideufels s soprogo iz Škofje Loke. — Grill iz Litije. — Ogorelec iz Celja. — Urbantschitsch s soprogo iz Polhovega grada. — Rainer iz inomosta. — Laurič iz Trsta. Zieffer iz Grada. — Mauerhofer iz Pristave. — Kantz iz Brna.

Pri **Stonu**: Steiner, Gundelfinger, Aussesser, Grün z Dunaja. — Stare iz Kaunnika. Mrak iz Železnikov. — Rome iz Naklega. — Karret iz Brna. Trevesini iz Trsta. — Bertoli iz Trsta. — Zeleny iz Pulja. Morhwetz iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarji**: Pleskovic iz Mokronoga. — Vurnik iz Radovljice.

Pri **bavarskem dvoru**: Kusold iz Kočevja. — Barthma iz Velikoveca.

OBCNI ZBOR

zadruga

gostilničarjev in kavarnarjev Ljubljanskih

bode

v četrtek 30. aprila t. l., točno ob 3. uri popoldne, v magistratni dvorani.

DNEVNI RED:

Volitev zadružnega načelnika, njega namestnika in odbora.

S tem vabijo se vsi gospodje gostilničarji in kavarnarji, da se mnogobrojno shoda udeležijo.

(340)

Začasni načelnik:

Josip Lenče.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je slepar. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dni. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210—12)

Severonemški Lloyd.